

nytte denne Lov, saa at Landarbejderne kom til at leve under alt for daarlige Forhold, og det kunne hverken Staten eller Landarbejderne være tjente med.

Naar der nu er kommet forskellige Henstillinger til Ministeriet om at fortolke denne Lov human, liberalt, vil jeg sige, at det selvfølgelig er noget, jeg vil bestræbe mig for, men jeg vil tilføje, at det dog kun kan blive, hvor der er Tvivl til Stede. Hvor der ingen Tvivl er, maa Ministeriet og Amtskommissionerne følge Lovens Bestemmelser. Jeg har fundet Anledning til at fremhæve dette, for at der ikke skal fremkomme Misforstaaelser i Anledning af de fremsatte Udtalelser.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) udtalte, saa vidt jeg hørte, Ønsket om, at vi allerede i indeværende Rigsdagssamling kunde faa en Lovforandring vedrørende Kreditforeningerne, idet det jo er klart, at for at Kreditforeningerne skulle kunne træde i Forbindelse med Finansministeriet og overtage en Del af disse Laan, skal der en Lov- og Statutforandring til. Men dette lader sig ikke gøre, thi for Forslaget om saadanne Lovforandringer kan foreligge, maa der føres Forhandlinger med Kreditforeningerne og opnaas Enighed mellem dem og Finansministeriet om de nødvendige Forandringer. Jeg ser heller ikke, der sker nogen Skade ved, at et saadant Forslag først fremsættes til Efteraaret, saa at vi have Sommeren til at føre de nødvendige Forhandlinger. Men der er ogsaa en anden Grund til, at det ikke godt kan lade sig gøre, og det er, at det let kan bidrage til at trække Rigsdagssamlingen ud over alle rimelige Grænser, og det holder Socialdemokraterne jo heller ikke af. Saa vidt jeg har lagt Mærke til, ere de jo ret misfornøjede med, at Samlingen ikke allerede er sluttet. Det forekommer mig da, der er nogen Modstrid mellem Socialdemokraternes Optræden uden for denne Sal og de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med i Dag.

Jens Busk: Nu da dette Lovforslag foreligger til endelig Vedtagelse, vil jeg ogsaa lykønske Landbrugsministeren til, at han har kunnet gennemføre det. Hos Medlemmerne af Udvalget saavel som hos andre ærede Medlemmer af Tinget har der været en lang Ønskeseddel over, hvad man kunde ønske mere, end der allerede er gjort, men hvad man end vil sige, er denne Lov faktisk paa alle væsentlige Punkter en

Forbedring af det for 5 Aar siden vedtagne, og jeg synes, det er godt gjort af den ærede Landbrugsminister, at han nu har kunnet gennemføre et Lovforslag med saa store Fremskridt. Da Loven skal revideres igen om 5 Aar, kunne vi jo i de næste 5 Aar yderligere gøre Erfaringer og have Haab om igen at komme et Skridt videre. Derfor synes jeg, man kan være velfornøjet med denne Lov, hvad det ogsaa har vist sig, at alle Partier til syvende og sidst ere. Efter at de have knotret lidt paa et eller andet Punkt, ende de alligevel med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Bestemmelsen om, at Landarbejderne skulle eje et vist Beløb, tror jeg ikke vil skabe saa mange Vanskeligheder, naar der tages derpaa med Velvillie. Og at Landbrugsministeren vil tage derpaa med Velvillie, tvivler jeg ikke et eneste Øjeblik om, for saa vidt det kan ske i Overensstemmelse med Lovens Bogstav og Aand. Landbrugsministeriet har altid, naar der, som det mange Gange har været Tilfældet, er blevet henvendt Skrivelser til det om Forstaaelsen eller Fortolkningen af Loven, fortolket Loven liberalt. Jeg tror, som sagt, at der ikke er stor Fare ved det. Jeg skal blot nævne et Eksempel fra min Erfaring. Vi have i indeværende Aar haft en Laansøger i den nordvestlige Del af Skanderborg Amt, og der var saa to af Kommissionens Medlemmer henne at se paa dette Stykke Jord, som det vel altid sker i Kommissionerne. Jeg var ikke selv med der, men de paagældende Kommissionsmedlemmer kom tilbage med den Erklæring, at det var meget godt med Jorden, men der var en Mangel ved Andragendet med Hensyn til de 400 Kr. Saa skrev jeg til Manden og sagde til ham, at han maatte dokumentere, at han virkelig havde disse 400 Kr. Han tilstillede mig da en Bankanvisning fra en solid Bank i Jylland paa 400 Kr. Det er nu ikke min Sag at rejse til Silkeborg for at undersøge, hvor han havde faaet disse 400 Kr. fra, det havde vist sig, at han havde denne Bankanvisning paa 400 Kr., og det tog jeg for gode Varer. Da nu disse Erklæringer vare afgivne paa Tro og Love og attesterede af tvende Mænd, antager jeg, at jeg vil have Lov til at handle paa samme Maade efter den ny Lov. Det er ikke min Sag at rende omkring og kigge efter, hvor den paagældende har faaet dette Beløb fra, om han har faaet det til givendes eller paa anden Maade. Det sker for øvrigt ofte, at den paagældende Mand har